

ת"פ (ראשון לציון) 7979-01-24 - מדינת ישראל נ' ראאוף סמיראת

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 7979-01-24 מדינת ישראל נ'
סמיראת(עציר)

בפני כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נאוי

המאשימה
נגד
מדינת ישראל

הנאשם
ראאוף סמיראת

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום, בביצוע העבירות כדלקמן:

א. **כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק**, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב-1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל");

ב. **גניבת רכב בצוותא**, עבירה לפי סעיף 413ב לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין;

ג. **נהיגה ללא רישיון נהיגה-מעולם לא הוציא**, עבירה לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה");

ד. **נהיגה ברכב ללא ביטוח**, עבירה לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] התשל"ל - 1970 (להלן: "פקודת ביטוח רכב מנועי");

2. על פי עובדות החלק הכללי לכתב האישום, ביום 7.10.23 הכריז ארגון הטרור "חמאס" מלחמה על מדינת ישראל, במסגרתה פלשו לשטחי המדינה מחבלים רבים וביצעו מעשי טבח וזוועה באזרחי מדינת ישראל, ובעקבות כך הוכרז במדינה מצב מלחמה אשר נותר בעינו גם במועדים הרלוונטיים לכתב האישום.

3. במועד הרלוונטי לכתב האישום, היה הנאשם תושב יטא שבאזור, ולא החזיק באישור כניסה או שהייה בישראל כחוק, כן לא החזיק הנאשם ברישיון נהיגה (מעולם לא הוציא).

4. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 30.12.23 בשעה 18:00 לערך, החנה המתלונן את רכבו בעיר ראשל"צ ועזב אותו כשהוא סגור ונעול. ביום 31.12.23 בשעה 04:41 או בסמוך, הגיע הנאשם אל המקום יחד עם אחרים, שזהותם אינה ידועה למאשימה, במטרה לגנוב את הרכב, על מנת לבצע פיגוע דריסה. האחרים התפרצו אל הרכב, בכך שניפצו את החלון המשולש בדלת הקדמית, פירקו את תא הכפפות והניעו את הרכב בדרך שאינה ידועה במדויק למאשימה.
5. הנאשם נכנס לבדו לרכב, ונסע מהמקום אל עבר כביש 44 לכיוון כללי מזרח, במטרה לבצע את הפיגוע, עד אשר הגיע למחלף השבעה, שם עצר את הרכב בצומת מרומזר במופע אור אדום.
6. בהמשך, הבחינו ברכב שוטרים אשר חסמו את רכב הנאשם באמצעות ניידת משטרה והנאשם נעצר.

רישום פלילי

7. לחובת הנאשם 4 הרשעות בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק (5 כניסות לישראל), והרשעה מבית דין צבאי משנת 2017 שעניינה נשיאה/החזקה/ייצור נשק.
8. כנגד הנאשם עומדים עונש מאסר מותנה לתקופה של 4 חודשים והתחייבות בסך של 3,000 ₪, שנגזרו עליו ביום 10.7.23 בת"פ 61333-06-23, ברי הפעלה כאן.

ראיות לעונש

9. מטעם ההגנה הוגש אישור רפואי מיום 14.11.24, ממנו עולה, לטענת הסנגור, כי מאז 2020 ביקר הנאשם בבית חולים נוכח מצוקה נפשית, מספר פעמים (נ/1).

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה

10. המאשימה עמדה על חומרת העבירות, העובדה כי בוצעו במהלך מלחמת חרבות ברזל, הדגישה כי כוונת הנאשם היתה לבצע פיגוע דריסה באמצעות הרכב הגנוב ומנתה את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם.
11. המאשימה סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 חודשי מאסר ל-36 חודשים, הפנתה לעונש המאסר המותנה וההתחייבות העומדים כנגד הנאשם, ולזכותו ציינה את ההודאה והחיסכון בזמנם של העדים.
12. בסופו של יום, עתרה המאשימה לגזור על הנאשם 24 חודשי מאסר, להפעיל את ההתחייבות

ועונש המאסר המותנה במצטבר, כך שייגזרו על הנאשם 28 חודשי מאסר, לצד מאסר מותנה, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

טיעוני ההגנה

13. ההגנה פתחה וטענה כי כבר בחקירה השנייה במשטרה, חזר בו הנאשם מהאמירה שהתכוון לבצע פיגוע דריסה, והוסיפה כי אף המאשימה הסכימה כי לא זו היתה כוונת הנאשם ולראייה הנאשם כלל לא נחקר בעניין זה על ידי הרשויות.

14. באשר להרשעותיו הקודמות של הנאשם ציין הסנגור כי מדובר בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק והעבירה הביטחונית- החזקת הנשק, בוצעה לצורך הגנה עצמית בלבד.

15. לשיטת ההגנה טענה מתחם העונש ההולם נע בין 13 חודשי מאסר ל-24 חודשים.

16. ההגנה ביקשה לשקול את מצבו הרפואי של הנאשם והעובדה כי הוא סובל מהפרעה נפשית ועתרה לגזור על הנאשם 16 חודשי מאסר ולהפעיל את עונש המאסר המותנה בחופף. ההגנה לא התנגדה לעונש פסילת רישיון הנהיגה וביקשה כי הקנס יהיה מתון.

לבסוף ביקשה ההגנה את התחשבות בית המשפט בתנאי מעצרו ומאסרו של הנאשם משאינו זוכה לביקורים.

17. הנאשם, ציין לפני בית המשפט כי לא התכוון לבצע פיגוע ובין חבריו נמנים אף יהודים. עוד ציין כי בתו בת ה-9 מבקשת לראותו.

דין

18. הנאשם במעשיו פגע בזכותו של הפרט לקניינו, בפרטיות ובתחושת הביטחון של בעל הרכב. בית המשפט העליון עמד זה מכבר על הצורך בהחמרה בענישה לצרכי הרתעה ועבירות אלה סווגו כבעלות חומרה יתירה משגניבות הרכבים הפכו ל"מכת מדינה" (ר' רע"פ 1123/18 דבארי נגד מ"י (14.3.18) בפסקה 17).

19. כמו כן, הנאשם נהג ללא שהחזיק ברישיון נהיגה ומעולם לא הוכשר לנהוג. בית המשפט העליון חזר ועמד על הסכנה הגלומה בנהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, סכנה ממשית לעוברי ומשתמשי הדרך:

"המבקש נהג ברכב ללא רישיון וללא ביטוח, תוך שהוא מסכן עוברי אורח. ברי, כי נהיגה בלי רישיון משמעה הסטוטורי נהיגה ללא כישורי נהיגה, וממילא סיכון הזולת. ומעבר לכך נאמר לא אחת, כי משמעות נהיגה כזאת, בהיעדר ביטוח, היא גם הטלת פיצוי הנפגעים על הציבור" (רע"פ 2666/12 עטאללה נ' מדינת ישראל, בפסקה ז')

(23.4.12).

וכן נאמר כי "נהיגה ללא רישיון היא "איום נע" על נוסעי הכביש וכמובן על הנוהג ומשפחתו, ויאה לה ענישה של ממש" (רע"פ 3149/11 ראסם נ' מ"י (15.5.11)).

20. שעה שנכנס הנאשם לישראל ללא אישור כדן, פגע בשלטון החוק, בסדר הציבורי ובריבונותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה. בעבירה זו מגולם סיכון וחשש כי שוהים בלתי חוקיים יבצעו עבירות ביטחוניות או כנגד רכוש אזרחי ישראל (ר' רע"פ 1195/22 אשחאדאת נ' מ"י (27.12.22) בפסקה 13).

סיכון זה כמעט והתממש כאשר לדברי הנאשם במשטרה, התכוון לבצע פיגוע דריסה באמצעות הרכב שגנב.

21. הנאשם, נכנס לישראל שלא כדן במטרה לפגוע באזרחי המדינה, תוך שביצע עבירות רכוש באישון לילה- גנב רכב, ונהג בו ללא שהוכשר לנהיגה. מדובר בעבירות חמורות, שיש בהן סיכון עצום.

22. מדינות הענישה הנהוגה בעבירה בה הורשע הנאשם רחבה ונסמכת על חומרת המעשים. ראו למשל:

א. רע"פ 4075/21 הרמן נ' מ"י (9.6.21), הנאשם הורשע בביצוע עבירה אחת של גניבת רכב ונגזרו עליו 7 חודשי עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור שהוגש על חומרת העונש, ובית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.

תשומת הלב כי העונש נגזר בגין ביצוע עבירה אחת של גניבת רכב. היינו, ללא נלוות של נהיגה ללא רישיון, ללא ביטוח או כניסה לישראל שלא כדן, באשר אלה עבירות המקימות חומרה נוספת.

ב. ת"פ 24999-04-24 מ"י נ' אבו שיק (3.7.24) הנאשם הורשע בביצוע עבירות של כניסה ושהייה בישראל שלא כחוק, גניבת רכב בצוותא, נהיגה ללא רישיון (מעולם לא הוציא) ונהיגה ללא ביטוח. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש ההולם בין 15 חודשי מאסר ל- 28 חודשים, וגזר על הנאשם 17 חודשי מאסר. יודגש כי כאן, החזיק הנאשם בעבר בהיתר כניסה לישראל ולמעשה עבר את המסננת הביטחונית, עוד התחשב בית המשפט במצבו הרפואי הקשה.

ג. ת"פ (ראשל"צ) 20894-08-21 מ"י נ' עמר (7.2.22), הנאשם הורשע בביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, ניסיון לגניבת רכב בצוותא, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. בית המשפט קבע את מתחם הענישה ההולם בין 14 חודשי מאסר ל-28 חודשים

וגזר על הנאשם 19 חודשי מאסר בשים לב לעברו הפלילי.

ד. ת"פ 17627-10-20 מ"י נ' **חדאידה** (29.12.20) הנאשם הורשע בביצוע עבירות של הפרעה לשוטר, גניבת רכב בצוותא, החזקת כלי פריצה לרכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. מתחם הענישה ההולם נקבע בין 14 ל-28 חודשי מאסר ועל הנאשם נגזרו 14 חודשי מאסר וענישה נלווית.

23. מלבד בביצוע העבירות בהן הודה הנאשם, הודה בעובדות כתב האישום לפיו נכנס לישראל כדי לבצע פיגוע דריסה. שמעתי טענת הסנגור לפיה הנאשם כלל לא התכוון לבצע פיגוע דריסה, הדברים נאמרו כדי להעניק לו טובות הנאה כלשהן והוא כלל לא נחקר בגין דבריו אלה. אף אם נכון הדבר, לא ניתן להתעלם מאמירה חמורה שכזו.

24. הנאשם נכנס לישראל, כאשר לדבריו התכוון לבצע פיגוע דריסה, וביצע את העבירות לאחר הכרזת ארגון הטרור "חמאס" מלחמה על מדינת ישראל ולאחר שביום 7.10.23 פלשו למדינה מחבלים שביצעו מעשי טבח וזוועה באזרחי וחיילי מדינת ישראל.

על כן, אין מקום לקבוע מדיניות ענישה זהה לזו שהייתה נהוגה לפני אירועי הזוועה ביום 7.10.23 **ויש להבהיר לכל - כי מדינת ישראל תלחם בכל דרך במפרי ריבונותה.**

25. **לאור האמור, בשים לב למכלול הנתונים והשיקולים שפורטו לעיל, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 חודשי מאסר ל-30 חודשים, לצד רכיבי ענישה נלווים.**

עונשו של הנאשם

26. לא מצאתי הצדק לסטות ממתחם העונש שנקבע וכדי לאתר את עונשו של הנאשם יש לשקול את נסיבותיו.

27. שקלתי את העובדה כי כתב האישום תוקן לקולה, את הודאת הנאשם בביצוע העבירות ואת החיסכון בזמנם של העדים. עוד לנגד עיניי מצבו הרפואי של הנאשם, כעולה מהאישור שהוגש (נ/1) ותנאי מעצרו בהיותו שוהה בלתי חוקי ורחוק ממשפחתו.

28. מנגד לא ניתן להתעלם מהרשעותיו הקודמות של הנאשם, 4 הרשעות בעבירות של כניסה לישראל ללא אישור, והרשעה בעבירה של החזקת נשק הכוללת ייצור בקבוקי תבערה והחזקתם בביתו, גם שהרקע לביצועה היה הגנה עצמית.

29. עוד נתתי דעתי לכך שהנאשם נכנס לישראל שלא כדין זמן קצר לאחר ששוחרר ממאסר בגין אישום קודם וביצע עבירת רכוש. כך, שלא היה בעונש המאסר שריצה ובעונש המותנה המרחף מעל ראשו כדי להרתיעו.

30. באשר לאופן הפעלת עונש המאסר המותנה העומד כנגד הנאשם, רק מאחר והנאשם הודה וחסך מזמנם של העדים, מצאתי לחפוף חודש אחד לתקופת המאסר שתיגזר על הנאשם כאן.

סוף דבר

31. לאור כל האמור לעיל, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 22 חודשים. עונש המאסר ימנה מיום מעצרו של הנאשם כרישומי שב"ס.

□. אני מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה לתקופה של 4 חודשים, כפי שנגזר על הנאשם בת"פ 61333-06-23, חודש יופעל בחופף ו-3 חודשים במצטבר.

סה"כ ירצה הנאשם 25 חודשי מאסר החל מיום מעצרו כרישומי שב"ס.

ג. מאסר לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו והתנאי הוא שלא יעבור עבירה כנגד רכוש או ניסיון לבצע עבירה כזו או נהיגה ללא רישיון נהיגה או נהיגה בפסילה.

ד. מאסר לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ה. קנס בסך 1,500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 90 יום מהיום.

□. אני מורה על הפעלת ההתחייבות בסך של 3,000 ₪, כפי שנגזרה על הנאשם בת"פ 61333-06-23. הסכום ישולם בתוך 60 יום מהיום.

□. פוסלת הנאשם מקבל ומהחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים מיום שחרורו ממאסר. מאחר והנאשם אינו מחזיק ברישיון נהיגה- פטור מהפקדתו במזכירות.

ח. פסילה על תנאי מלהחזיק ו/או לקבל רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים באם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר יעבור עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה או נהיגה בזמן פסילה.

מורה על החזרת הטלפון הנייד שנתפס, לנאשם או למי מטעמו.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ז טבת תשפ"ה, 27 ינואר 2025, בנוכחות הנאשם וב"כ הצדדים.

עמוד 6

